

Ziarul Nostru

Ziarul oficial al ORGANIZAȚIEI EVREILOR ORIGINARI DIN ROMANIA - Septembrie 2012

Siteul oficial al Organizației evreilor originari din Romania a intrat pe Internet

H.O.R. Organizația reprezentativă a evreilor originari din Romania a înființat un site oficial care nu are nici un interes publicitar - spre deosebire de alte zeci de site-uri care din interese financiare sub numele organizației, dau reclame pentru tot felul de vânzări pe internet. Împreună cu apriția "Ziarului nostru" putem spune că participăm la un eveniment istoric:

Un eveniment istoric

Cuvîntul președintelui Organizației evreilor originari din Romania Zeev Schwartz

Zeev Schwartz,
președintele H.O.R.

Stimați cititori, dragi concetățeni, nu pot să-mi ascund emoția că în sfârșit H.O.R-ul a reușit ca după zeci de ani, să scoată un ziar, al nostru și pentru noi toți.

Dragi surori și frați, acest ziar este redactat de un colectiv din tribul nostru, care și ei la timpul lor au fost îndrumați la primii lor pași în Israel, molipsindu-se în același timp de acest microb. Dacă este pozitiv sau negativ, judecați dumneavoastră.

HOR-ul s-a înființat în urmă cu 60 de ani. Încă de la început și până astăzi s-a ocupat de problemele celor veniți din România, aproape 400.000 de suflete. În toți acești ani am învățat să vă cunosc și să vă apreciez. În funcție de perioade și de necesități am căutat să vă îndrumăm primii pași în noua dumneavoastră țară, să vă ajutăm să vă încadrați în viața israeliană, dar în același timp să păstrăm unitatea noastră ca evrei români, să ne păstrăm limba și să respectăm cultura țării din care am venit.

Avem în tribul nostru oameni care s-au remarcat în toate domeniile: militar, politic, știință, artă. Găsim români în toate meseriile și peste tot ne fac cinste și ne mândrim cu ei. Suntem mândri că printre noi sunt și laurii ai premiului Nobel. La început HOR-ul s-a ocupat dea lungul anilor de emigranți. Privesc cu nostalgie o cărticică mică cu copertă de un roșu cărămiziu: „Ghid de îndrumare a noilor veniți”. În acest ghid se găseau primele informații necesare integrării și chiar expresii uzuale în ebraică, necesare în viața de toate zilele, la cumpărături, la bancă, la doctor și multe altele. Mi-aduc aminte de Dizengov,

promenada de sâmbătă dimineață, și de un chioșc de loto, unde un român de-al nostru era gata să-ți spună tot ce vroiai să știi, de prăjiturile de la cofetăria London care-ți aminteau de gustul prăjiturilor de la Capșa și încă multe altele. Era suficient să intri la cafeneaua Roval sau mai târziu la Casidi, pentru a întâlni oameni de cultură din tribul nostru: actori, cântăreți, pictori. Mă gândesc la Ein Hod, satul în care Marcel Iancu a adunat cei mai talentați oameni de artă, majoritatea români. Acum sunt alte vremuri și alte necesități. Cei care au răsfoit odată acest ghid sunt astăzi oameni împliniți, cu copii și nepoți. Nu prea mai știm multe unii despre ceilalți dar fiecare dintre noi are cu ce se mândri. Acesta este motivul pentru care ne-am gândit să scoatem un ziar al nostru și despre noi. Începând din numărul viitor o parte din informațiile despre proiectele Centralei H.O.R și activitățile filialelor, vor fi traduse în ebraică și în engleză. Doresc ca acest ziar să fie citit de cât mai mulți dintre concetățenii noștri și să le placă. Pe lângă informații legate de activitatea actuală a HOR-ului și a filialelor vom aborda și alte subiecte cum ar fi: scoaterea în relief a activității unor artiști din aliaua română: oameni de artă și cultură, scriitori, pictori, muzicieni, actori, despre oameni politici care ne fac cinste, despre cei care s-au remarcat în cercetare și știință precum și în viața economică a țării, și mulți alții.

Vor fi articole, fără pretenții de prelegeri universitare, dar corecte, despre istoria Israelului, istoria civilizației și culturii, mituri și legende, informații pe teme științifice și medicale. Nu vor lipsi nici schițele umoristice, care să ne descrețească frunțile.

Deoarece ziarul este al nostru și despre noi, vă invităm să ne scrieți despre ce ați făcut în toți anii de când a-ți emigrat, despre visurile dumneavoastră, despre realizări și chiar despre eșecuri, despre familie, despre ce vă place și ce nu vă place și noi vom încerca să publicăm cât mai multe.

Ne obligăm să nu facem polemică în acest ziar, ci să vă dăm cât mai multe informații din toate domeniile care v-ar putea interesa, probleme legate de sănătate, juridice, informații despre drepturile supraviețuitorilor Holocaustului și multe altele.

Vă doresc lectură plăcută

Cu ocazia anului nou
Comitetul executiv H.O.R.
și redacția "Ziarului Nostru"

Vă urează
Un an bun și fericit
Multa sănătate
Multa bucurie de la copii
și nepoți

În Ziar

Despre H.o.r și Activitățile organizației pagina 2

Despre drepturile supraviețuitorilor Holocaustului pagina 4

Personalitatea zilei Colette Avital ... pagina 4

Remember pagina 7

Din istoria poporului evreu pagina 11

Hitahdut Olei Romania este cea mai mare organizație a originarilor din România care trăiesc în Israel și face parte din Centrala Organizațiilor Supraviețuitorilor Holocaustului. Președintele Hitahdut olei Romania în Israel, Zeev Schwartz este și vice președinte al Centralei Organizațiilor Supraviețuitorilor Holocaustului.

Are 28 de filiale, care activează în majoritatea orașelor din țară. Atât pe plan local cât și la nivel de centrală se organizează acțiuni culturale (spectacole, întâlniri cu scriitori, conferințe excursii) și multe altele.

În funcție de perioade și de necesități colectivele de conducere ale filialelor au căutat să ajute originarii din România. În perioadele cu o emigrare masivă, noii veniți au fost ajutați să se încadreze în viața israeliană, să se descurce la Bituah Leumi, la bancă, la Cupat Holim, să-și traducă actele în ebraică. Au fost îndrumați unde și cum trebuie să se adreseze pentru a găsi de lucru sau pentru a-și cumpăra o locuință.

La cluburile filialelor și atunci și astăzi originarii din România vin cu plăcere să-și petreacă câteva ore și să primească informații utile.

Acum, când emigrarea nu mai este o problemă, HOR-ul se ocupă de originarii din România, ajunși la o anumită vârstă în scopul de a le îndulci viața.

Încercăm în măsura posibilităților să le acordăm ajutoare materiale nerambursabile celor cu venituri mici pentru a le acoperi o parte din cheltuielile legate de sănătate. La cei bolnavi netransportabili și care nu au alt ajutor li s-a aranjat să primească un prânz cald zilnic.

Toate acestea au fost inițiate la nivel de țară, dar s-au concretizat prin activitatea filialelor.

Filialele HOR au o bogată activitate. Ele s-au implicat și se implică în viața originarilor din România. Poate că nu este nimic spectaculos, dar este o activitate pentru oameni și susținută de oameni. Deasemenea se desfășoară o activitate susținută de a atrage generațiile tinere, care să continue activitatea celor de azi.

A fost o data ca niciodata...

Trimite-ți la redacție fotografii din timpul când a-ți ajuns în țara în genul fotografiei de sus - iar noi pe cele mai semnificative le vom publica la rubrica "A fost o data ca niciodata". Adresa la e-mail este: info@hor.org.il

Conducerea H.O.R.

HOR-ul este o organizație fără profit, "AMUTA", și se conduce după un regulament aprobat de Uniunea Organizațiilor care funcționează în regim de AMUTA.

Sedița la sediul HOR pe țară str. Alexandru Ianai 3 Tel Aviv.

Conducerea este formată din • **Zeev Schwartz** - președinte
Trei vice președinți care în același timp sunt și președinți de filiale :
• **Șlomo Abramovici** (locuitor al președintelui), • **Dr. Nathan Cohen** și
• **Moșe Flitman**

Ziarul Nostru

Editor HOR

Director de redacție **Robert Sofaru**

Redactor șef **Sanda Feller**

Redactor principal **Sachter Eliahu**

Redactori: **Nathan Cohen, Șlomo Abramovici, Moșe Flitman**

Marcel Fișer

Grafică **Solo Caminer**

Fotografii **Ștefan Răducanu**

Corectori: **Rina Katz,**

Hermina Ioel

Colaboratori: **Alexandru Andy,**

Rodica Grindea, Negru Rashela,

Toți președinții de filiale,

Membrii comitetelor executive locale

Adresa: St. Alexander Yanai 3

TEL-AVIV zip code: 62382

Tel. 03-5466502, Fax: 03-5468444

E-mail: olerom11@bezeqint.net

Site: www.hor.org.il

- **Robert Sofaru** director general
- **Av. Haim Ianai** jurist consult și președintele filialei Hertzlia
- **Moni Sanștain** președintele comisiei de control și președintele filialei Petah Tikva
- **Ing. Eliahu Sachter** președintele comisiei de organizare și vice președinte a filialei Ber Șeva și Neghev
- **Nadia Kurtz** președinta comisiei de organizare de excursii și președinta filialei Hedera
- **Sanda Feller** președinta comisiei culturale, președinta filialei Tel Aviv și purtătoare de cuvânt a HOR pe țară
- **Erna Kreitzer** membră în Comitetul Executiv și președinta filialei Haifa
- **Moșe Itzah** membru în Comitetul Executiv și președintele filialei Natzeret
- **Carmen Kopolovici** președinta comisiei însărcinată cu organizarea tinerei generații (Dor Hemseh) căruia să-i predăm ștafeta.

Conducerea lărgită din care fac parte cei 28 președinți de filiale. Adunarea generală este formată din membrii HOR-ului.

ACTIVITĂȚI

Activitățile se desfășoară atât la nivel de filială cât și la nivel de centrală.

Activități ale filialelor

- Întâlniri cu membrii filialelor cu scopul ca aceștia, în majoritate trecuți de prima tinerețe să-și petreacă o parte din timp și să nu se simtă singuri, să fie informați de proiectele HOR pe țară și de noutăți apărute în drepturile supraviețuitorilor Holocaustului.
 - Excursii și întâlniri la iarbă verde, evenimente deosebite ca spectacole muzicale, seri de dans, conferințe, întâlniri cu scriitori de limba română.
- Despre activitățile filialelor vă vom informa în numerele viitoare ale ziarului.

Activități la nivel de centrală

700, 800 de oameni din toată țara participă la comemorarea tragediilor de pe Struma și Mefkure,

Scufundarea Vasului Struma se spune că a fost „cel mai mare dezastru al căilor navale civile în timp de război”, dar eu cred că este mai potrivit să spunem că a fost cea mai cumplită crimă împotriva umanității, împotriva unor oameni care aveau o singură vină, aceea că s-au născut evrei și care au încercat în disperare să se salveze din iadul nazist. Acestor oameni nu li s-a dat nicio șansă. Și ceea ce este cel mai cumplit, ei nu au murit în lagăre de exterminare, ci încercând să se salveze, în drum spre Palestina.

Comemorarea tragediei de pe Struma la Așdod

700, 800 de oameni din toată țara participă la comemorarea tragediilor de pe vasele Struma și Mefkure, care se organizează în fiecare an, la Așdod, lângă memorialul construit pe malul mării. Struma era un vas ruginit cu condiții tehnice mult sub limita admisibilă iar emigranții sperau să ajungă și să trăiască.

Domnul Zeev Schwartz și Doamna Colette Avital vorbind la Comemorarea de la Așdod

De două ori pe an se organizează excursii de 4-5 zile la care participă între 400 și 600 de membri din toate filialele din țară. Acțiunea are ca scop să ne cunoaștem între noi să ne împărtășim unii altora din experiența fiecărei filiale, să cunoaștem locuri deosebit de frumoase din țară, să ne distrăm.

În fiecare seară sunt spectacole susținute de artiști români din țară, dar și din România, urmate de seri de dans. La ultima acțiune de acest fel o doamnă de 97 de ani din Petah Tikva a dansat. Privind-o mă întrebam oare de cât timp nu a mai avut ocazia să danseze? Astfel de întâmplări ne conving să nu renunțăm la acest proiect, pentru că el aduce un strop de bucurie în inimile acestor oameni care odată au trăit viața cu deosebită intensitate și noi le dăm posibilitatea să se simtă din nou tineri.

Comemorarea victimelor progromului din Dorohoi

La inițiativa Comitetului Executiv HOR, o delegație de 50 de israelieni, originari din România, supraviețuitori ai Holocaustului din România (platidu-și integral cheltuielile) au participat, la Dorohoi, la comemorarea victimelor din progromul din acest oraș. Progromul a avut ca scop (îl citez pe generalul Antonescu) "să curțe pământul românesc de jidani". În cimitirul din Dorohoi, la înmormântarea unui soldat evreu, mort în timp ce salva viața unui comandant român, evreii care-și conduceau pe ultimul drum concetățeanul au fost vitimele unui masacru în masă. Au fost împușcați 75 de evrei de către soldați români. De ce? Pentru ce? Răspunsul este în politica antisemită a României care își arăta colții.

România a fost obligată să recunoască Holocaustul petrecut pe teritoriul ei

În urma publicării raportului comisiei Wiesel, și la presiunile internaționale, România a fost obligată să recunoască Holocaustul petrecut pe teritoriul ei. În anul 2004, guvernul României a elaborat o lege prin care recunoștea oficial Holocaustul și fixa ziua de 9 octombrie, ziua comemorării victimelor cumplitelor crime petrecute în acea vreme.

Comemorarea Holocaustului în România

În anul 2011, participând la această comemorare, Dnul Zeev Schwartz a fost invitat să aducă mesajul celor 300.000 de israelieni originari din România, pe care îi reprezenta în fața Parlamentului românesc.

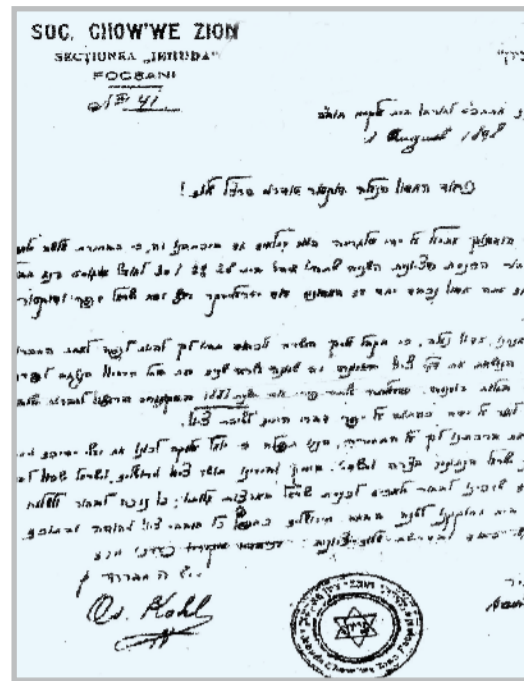
Dnul Zeev Shwartz, președintele H.O.R. vorbind la Parlamentul Roman cu ocazia Comemorării Holocaustului în România

Comemorarea victimelor progromului de la Iași

La apelul președintelui H.O.R., O delegație de 220 de supraviețuitori ai Holocaustului au participat (plătindu-și cheltuielile) la comemorarea victimelor din progromul de la Iași, care a culminat cu acele "trenuri ale morții", unde cca 15.000 de evrei au murit asfixiați, îngrămădiți claie peste grămadă în vagoane de vite, ermetic închise, și purtate 5 zile din gară în gară.

Aniversarea de 130 de ani de la primul congres sionist, la Focșani(1881)

În cadrul proiectului de mediatizare a contribuției iudaismului rămănesc în dezvoltarea iudaismului internațional și contribuția evreilor din România la construirea statului, o delegație de 100 de israelieni (plătindu-și cheltuielile) au participat la acțiunea organizată în România, cu ocazia aniversării a 130 de ani de la primul congres sionist, la Focșani(1881), 17 ani mai devreme decât congresul de la Basel. La acest congres s-a hotărât emigrarea în Israel (Palestina în acele vremuri). În anul următor primul grup din Moinești au emigrat în Palestina și după ei au urmat și alții.

Un act original de la congres

Delegația israeliana la Focșani

La invitația guvernului român, Dnul Zeev Schwartz a reprezentat originarii din România în cadrul întâlnirii "Evreilor de pretutindeni".

Vandalizarea cimitirului Giurgiu din București

O preocupare constantă a Comitetului Executiv este lupta împotriva răbufnirilor antisemite. În acest sens Dnul Zeev Schwartz, în calitate de președinte al HORul a luat atitudine atât prin presă, cât și la toate întâlnirile particulare pe care le-a avut cu oficialitățile românești, dar și când a vorbit în parlament și la întâlnirea românilor de pretutindeni când a discutat cu ministrul cu problemele diasporei, cu directorul general al televiziunii române și cu președintele României, Dnul Traian Băsescu.

Morminte profanate (monumente distruse) la Cimitirul Evreiesc din sos. Giurgului nr. 162 în ziua de 22-23 octombrie 2008, de un grup criminal			
Nr. crt.	Zona cimitir (grupa - rând - loc)	Nume defunct	Distrugerea produsă
1	D - 16 - 1	Jaques Schechter	Capac de marmură spart
2	D - 6 - 1	Scheindlinger Eti	Cap spart
3	D - 5 - 1	Safir Bernard	Cap dărâmat
4	D - 4 - 1	Sofia Lazarovici	Capac spart
5	D - 4 - 2	Israel Exman	Cap spart, dărâmat

O parte din lista care se află la H.O.R.

Trebuie să menționăm că în urma vandalizării cimitirului Giurgiu din București și a altor câteva cimitire din alte orașe, Dnul Zeev Schwartz a luat legătura cu inspectorul general al Poliției române, cerând să se facă cercetări și vinovații să fie pedepsiți. I s-a răspuns că nu a fost o acțiune antisemită, ci o acțiune huliganică a 4 minori. Vom publica un fragment din lista celor 135 de morminte de la cimitirul Giurgiu, unde se specifică stricăciunile aduse. Judecați și dumneavoastră dacă este posibil să fie opera a 4 copii.

În calitate de președinte al HORului, Dnul Zeev Schwartz a făcut parte, în aprilie 2011, din delegația condusă de ministrul de externe, Avigdor Liberman și în august al aceluiași an, din delegația președintelui țării, Șimon Peretz, cu ocazia vizitelor pe care aceștia le-au efectuat în România.

Acțiuni în viitor

- Organizarea unei delegații care să participe la comemorarea Holocaustului în România în luna octombrie
- Organizarea sărbătoririi a 130 de ani de la venirea primilor emigranți români, care au întemeiat așezările Rosh Pina, Zihron, Rișon.
- Organizarea unei întâlniri a membrilor HOR din toată țara. Data și locul se vor stabili ulterior. Despre toate acestea vom vorbi în numerele viitoare.

Despre drepturile supraviețuitorilor Holocaustului

Pentru a explica publicului larg drepturile supraviețuitorilor holocaustului, Centrala H.O.R. în colaborare cu Centrala Organizațiilor Supraviețuitorilor Holocaustului a organizat și urmează să organizeze și în viitor întruniri la care au participat sute de invitați din întreaga țară.

Despre drepturile supraviețuitorilor holocaustului au vorbit conferențieri competenți, buni cunoscători ai acestor probleme, aparținând Centralei Organizațiilor Supraviețuitorilor Holocaustului. Au urmat întrebări și răspunsuri.

Urmează să se organizeze comisii de voluntari care să-i îndrume și să-i ajute pe solicitanții la completarea formularelor și altor acte necesare pentru a-și obține drepturile. Pe această cale rugăm pe cei care vor și consideră că pot să ajute la realizarea acestui proiect să telefoneze la Centrala HOR și să se înscrie pentru a participa la un instructaj.

Subiectul acestor întruniri este explicarea completărilor făcute la legea compensațiilor acordate supraviețuitorilor holocaustului, prin hotărâri judecătorești, date în anul 2007 și corectate în 2008.

Referitor la problemele aflate în competența Ministerului de Finanțe, departamentul de recuperare a victimelor - secția drepturilor supraviețuitorilor holocaustului משרד האוצר - הלשכה לשיקום נכים - הרשות לזכויות ניצולי השואה

Completări la legea din 1957 referitoare la compensațiile celor care au suferit în urma persecuțiilor naziste valabil doar pentru cei veniți în țară până la data de 1.10.1953. Recunoașterea domiciliului forțat ca persecuție nazistă.

Se pot recupera cheltuielile legate de tratamente și transportul legat de boli recunoscute de o comisie specială cum ar fi Alzheimer, demență (doar pentru supraviețuitorii lagărelor și ghetourilor), diabet, hipertensiune, boli de inimă, cancer la colon, cancer rectal, cancer pulmonar precum și cele recunoscute prin hotărâri judecătorești ca: osteoporoză sau osteoartrită.

Referitor la legea pentru compensații apărută în anul 2007 și corectată în 2008 pentru supraviețuitorii holocaustului care au venit în țară după 1.10.1953.

Acordarea pensiei pentru cei care au fost în lagăre și ghetouri, au aliat după 1953 și nu primesc pensie de supraviețuitori ai holocaustului sau pensie de invaliditate în urma războiului cu nazii.

Noi compensații acordate celor care primesc rentă lunară cum ar fi: o sumă care se primește odată pe an pentru case de odihnă (דמי הבראה), reducere la arnonă, scutire de taxa de plata abonamentului de televiziune.

Pentru supraviețuitorii lagărelor și ghetourilor, și cei care primesc rentă, care primesc completarea veniturilor de la Bituah Leumi (השלמת הכנסה) se acordă o sumă nerambursabilă anuală (odată pe an). Pentru 2008 și 2009 se acordă și o sumă de 6000 de sk. de la Societatea de restituire a bunurilor celor morți în timpul holocaustului.

Pentru informații suplimentare în problemele expuse până acum vă puteți adresa:

Telefon 03-5682651; fax: 03-5682691 sau puteți scrie la următoarea adresă:

תל אביב - רחוב יצחק שדה 17 ת.ד. 57380 מיקוד 61572

Adresă de internet: HYPERLINK «<http://www.mof.gov.il/lishka>» www.mof.gov.il/lishka

Referitor la problemele aflate în competența Fundației de Ajutorare Socială a Victimelor Holocaustului (הקרן לרווחה לנפגעי השואה בישראל)

Rambursarea cheltuielilor vitale (4000 șk odată la doi ani) pentru aceia a căror venituri nu depășesc 7000 de șk.

Cei interesați se pot adresa personal la următoarea adresăși în scris la adresa:

ת.ד. 7197 תל אביב מיקוד 64734

Telefon : 03-6090866 fax: 036968294 adresă pe internet:

HYPERLINK «<http://www.k-shoa.org>» www.k-shoa.org

Referitor la problemele aflate în competența Comisiei de Revendicare a Drepturilor Victimelor Holocaustului (ועידת התביעות)

Cei care nu primesc și nu au primit în trecut pițuimi se pot adresa acestei comisii pentru a primi din fondul de ajutor (קרן הסיוע) o sumă nerambursabilă odată în viață.

Cei care nu primesc pensie de invaliditate de la Ministerul de Finanțe sau din Germania și care au fost cel puțin 18 luni în ghetou, ascunși sau cu identitate falsă sau cel puțin 6 luni în lagăr, pot primi în funcție de veniturile pe care le au o rentă lunară (קרן סעיף 2).

Informații legate de aceste probleme se pot obține la telefon: 03-5194400, fax: 03-5614818 sau la următoarea adresă

רחוב הארבעה 8 תל אביב

În legătură cu drepturile de a primi pensie de sănătate din Germania cei interesați se pot adresa la Direcția în Probleme Legate de Rrecompense Personale - La următoarea adresă

רחוב אחד העם 9 ת.ד. 29064 תל אביב 61290

.sau la telefon: 03-6234100 și fax: 03-6234111

Probleme legate de asigurări sociale din Germania pentru cei care au muncit voluntar în ghetou.

Conform hotărârilor judecătorești din iunie 2009 au dreptul la pensie socială și cei care au muncit voluntar în Transnistria.

În acest sens s-a format un fond nou german pentru cei care au lucrat voluntar în ghetou și nu primesc pensie socială. Aceștia pot primi 2000 de euro odată în viață. Cei interesați se pot adresa în Germania la următorul număr de telefon: +49 228 99 7030 1324

PERSONALITATEA ZILEI

Colette Avital

Colette Avital s-a născut în București din părinți originari din Bacău... Bunicul din partea mamei, Ozias Herșcovici, a fost conducătorul Comunității evreiești din Bacău, iar bunicul din partea tatălui era proprietarul unei mari fabrici de piele, afacere care a fost continuată și de tatăl său.

Avorbit limba română în casa părintească, dar a învățat și limbi străine la dorința părinților săi. A studiat la Liceul clasic mixt din București, locuind pe Strada Știrbei Vodă. Ca urmare a faptului că tatăl ei era anchetat de Securitate, fiind acuzat de «origine burgheză», familia a emigrat în Israel în anul 1950, imediat după încetarea Războiului de Independență.

„Țara era ruinată, sute de mii de evrei, supraviețuitorii Holocaustului european, se așezau în țara. Trăiam în corturi, cumpăram hrană pe cartelă, aveam dreptul la câteva ouă pe săptămână, dar eram cu toții stăpâniți de o imensă dorință de a construi o țară strălucitoare. Știam că vom reuși. Mă deranjau doar apelativele de «romanim ganavim» (români hoți) o stigmnă pusă pe nedrept emigranților evrei din România. Îmi amintesc că, nu o dată, mama, care începuse să lucreze ca secretară, se întorcea acasă plângând și povestea despre glumele cu "romanim-ganavim".

După încheierea serviciului militar, s-a înscris la Facultatea de Științe Politice și Relații Internaționale din cadrul Universității Ebraice din Ierusalim, deși i se oferise o bursă la Sorbona. A urmat apoi cursuri de masterat în Administrație Publică.

Încă din timpul studenției, s-a angajat ca secretară în cadrul Ministerului de Externe al statului Israel, pentru a-și plăti taxele universitare. Este vorbitoare a șase limbi străine, în afară de ebraică (engleză, franceză, germană, portugheză, italiană și română). În cadrul Ministerului de Externe, a îndeplinit funcțiile de director adjunct al Departamentului de Informare și Comunicații, director al Diviziei de Pregătire a personalului diplomatic și director general adjunct al Diviziei de Informare și Comunicare.

Colette Avital a lucrat în diplomația israeliană ca atașat de presă la Bruxelles, consul și locțiitor de consul general la Boston, ministru plenipotențiar la Paris (1982-1985), ambasadoare în Portugalia (1988-1992) și a servit apoi în funcția de consul general la New York (1992-1996). În această ultimă funcție a avut rang de ambasador și s-a ocupat în mod special de dezvoltarea relațiilor cu liderii politici din statele New York, New Jersey și Maryland.

După ce a revenit în Israel, a fost numită director general adjunct pentru problemele Europei Occidentale, cel de-al treilea post ca importanță în Ministerul de Externe din Israel.

A vrut să candideze la funcția de președinte al Israelului dar a renunțat în favoarea lui Șimon Peres

A publicat articole de politică externă în prestigioasele reviste «Le Monde» (Franța), «New York Times» și «New York Post».

Astăzi Colette Avital este director general la institutul Beit Berl și de curând a fost votată în unanimitate președinta Centralei Organizațiilor Supraviețuitorilor Holocaustului (52 de organizații)

Ca cititor al ziarului Jurnalul Săptămânii, citesc în fiecare număr despre suferințele evreilor din România, în timpul Holocaustului și al prigoanei naziste, precum și despre alte fapte istorice din trecut.

Din păcate, n-am văzut nici un articol care să se refere la problemele actuale ale emigranților evrei din România, în Israel.

După umila mea părere, cu toate că mare parte din emigranții români în Israel au reușit să se împlinescă d.p.d.v. material și intelectual, o altă mare parte trăiesc la un nivel mai mult decât modest, și au nevoie de orice sprijin și ajutor financiar posibil.

Legea Invalizilor de pe urma prigoanei naziste 1957, prevede că emigranții ajunși în țară până la data de 1.10.1953, care au avut de suferit în timpul Holocaustului, au dreptul la pensii lunare, conform cu gradul invalidității survenite de pe urma prigoanei naziste.

Agenția guvernamentală care se ocupa de aprobarea cererilor pentru pensia de invaliditate de pe urma prigoanei naziste era foarte strictă și «avară» și respingea majoritatea cererilor introduse de supraviețuitorii Holocaustului, emigrați din România, pe diferite motive.

La sfârșitul anului 2009, câțiva supraviețuitori ai Holocaustului, din Bulgaria și din România, au introdus apel la Curtea Supremă din Ierusalim, contra deciziilor instituțiilor inferioare, apel care a avut ca urmare emiterea unei Hotărâri judecătorești de precedent, care decidea că și starea de îngrădire a libertăților umane va fi considerată ca motiv de acordare a pensiei. Suma pensiei diferă de la caz la caz și poate fi între 2000 – 8000 shekeli, în funcție de gradul de invaliditate a fiecărei persoane.

Deci, la ora actuală, toți originarii din România care au suferit de pe urma prigoanei naziste, din orice oraș, chiar și cei care nu au purtat pata galbenă, și care au emigrat în Israel până la data de 1.10.1953, sunt îndreptățiți să primească această pensie.

În urmă cu aproape un an, în calitatea mea de consilier juridic al Comisiei pentru Legiferarea Fundației Parlamentare pentru Ajutorarea Supraviețuitorilor Holocaustului, am inițiat un proiect de lege, care să anuleze discriminarea celor care au emigrat după data de 1.10.1953, și ca toți emigranții supraviețuitori ai Holocaustului, indiferent de data venirii lor în țară, să aibă dreptul la pensia de invaliditate de pe urma persecuțiilor și a prigoanei naziste.

Lobby-ul de membri ai Parlamentului Israelian care au susținut Fundația al cărui președinte este chiar președintele Knesetului, cât și proiectul de lege inițiat de noi, l-au înaintat Comisiei Ministeriale care se ocupă de legislație. Reprezentanții Ministerului de Finanțe din această comisie, s-au opus, pe motiv că nu sunt fonduri, deci proiectul de lege a căzut.

Ni se pare illogic, ca dintre 2 familii, vecine, care au trecut aceleași suferințe, dar dintre care una a emigrat înainte de data de 1.10.1953, iar cealaltă, refuzându-i-se emigrarea de către Statul Român până la o dată ulterioară datei stabilite de Legea Invazilor din 1957, să aibă un statut diferit în fața Legii Invalidității, de parcă această dată arbitrară ar schimba cu ceva suferințele îndurate de unii și de ceilalți în mod egal!!!!

E adevărat că Statul Israel a semnat cu Germania un acord de despăgubiri prin care se stabilea condiția eliminatorie a emigrării până la data de 1.10.1953, dar aceste despăgubiri au fost investite în economia statului, statul dezvoltându-se, și putera lui de plată a crescut.

A venit timpul ca și cei care au avut de suferit de pe urma prigoanei naziste dar care au emigrat după 1.10.1953, să se poată bucura de aceleași drepturi ca cei veniți pînă la această dată!!

Trăind într-o țară democrată știm că presiunea publică este drumul prin care se pot obține schimbările dorite.

Din păcate Aliaua română nu a știut niciodată să se prevaleze de numărul mare de emigranți, pentru a-și impune punctul de vedere, iar cei din rândurile ei care au servit în funcții oficiale înalte, ca miniștri, sau membrii ai Parlamentului, nu s-au considerat ca purtători de cuvânt ai Aliaiei române, ci reprezentanți ai diferitelor partide politice.

Așa stînd lucrurile, Recensămîntul inițiat de Comitetul Executiv H.O.R. este un pas bine venit și trebuie să le urăm succes.

Haim Ianai Ianculovici Av.
Consilier Juridic H.O.R.

FOTOGRAFIA ZILEI

O zi de lucru la Redacția "Ziarului nostru"

Revoluție în tratarea retinei

După ce acum un an s-a prezentat în revista „Nature” generația in vitro a cupelor optice (structuri embrionare de unde se formează retina oculară), începând cu celulele-stem ale șoarecilor, acum aceeași echipă de la Universitatea Kobe (din Japonia), a făcut același lucru cu celulele-stem umane. Deși nu sunt exact „retine umane artificiale”, la centrul de cercetări, condus de Yoshiri Sasai, s-a obținut reproducerea aproape perfectă a cupei optice. Curios, dar în timp ce celulele șoarecilor au generat o retină mai mică, cele umane au format o structură mai mare și cu o proporție a celulelor similară celei a ochiului uman. Primele aplicații ale acestui experiment ar putea surveni foarte curând. „În special”,

a explicat Sasai în revința „Cell Stem Cell”, „pentru retinita pigmentoasă, unde fotoreceptorii degenerază gradat, ca și pentru a crea modele de maladii cărora li s-ar putea studia în acest mod originea”.

Nouă armă contra cancerului la sân

Unul din cele mai serioase obstacole pentru a câștiga bătălia contra cancerului mamar sunt metastazele, sau tumorile canceroase secundare care pot apărea inclusiv după ani întregi de la o operație reușită a sînelui. Una din cele mai periculoase metastaze este cea a creierului. „Cancerul metastatic al creierului este unul din cele mai frecvente ca rezultat al cancerului la sân și de asemenea unul din cele mai letale”, explică dr. Aizik Wolf, neurochirurg și director medical la Miami Neuroscience Center, la Larkin Hospital. „Gamma Knife nu este un instrument invaziv, pentru incizii, ci o foarte eficientă combinație de radiații. Nu este necesară deschiderea craniului, se realizează ambulatoriu, doar sub sedare, iar pacienta se poate întoarce acasă în aceeași zi.”

Remediul vă așteaptă cu masa...

Dacă exercițiile fizice v-au lăsat cu mușchii încordați (dureroasa febră musculară), un bun remediu este să aplicați gheață timp de 15 minute, o dată la 3-4 ore, după ce s-a prezentat această stare neplăcută. Dar în timpul dintre cele două aplicări ale gheței, puteți ajuta cu un alt remediu, delicios: alimentele bogate în magneziu și potasiu, două minerale care ajută mușchii să se recupereze mai repede. Printre aceste alimente se numără fasolea roșie, cartofii albi, bananele sau verdețurile precum spanacul ori salata verde, ca și produsele gătite care conțin tomate.

Fii în formă cu ajutorul... cățelului tău

Un studiu realizat în Australia a demonstrat că persoanele care au un câine sunt de obicei într-o mai bună formă fizică decât cei care nu au în casă acest bun prieten al omului. După cum a relevat o anchetă efectuată la un grup de 6000 de persoane, acest lucru se datorează faptului că posesorii de câini ies cu aceștia la plimbare, în medie 30 minute pe zi, cel puțin de cinci ori pe săptămână făcând plimbări mai lungi și ca regulă generală,

cu un mers mai rapid. Un alt studiu a demonstrat și faptul că stăpânii de câini se prezintă la medic (uman, desigur!), cu o mai mică frecvență decât cei care nu-și împart viața cu acest adorabil animal. Este un motiv în plus să-l încojuri pe al tău cu și mai multă dragoste, sau să adopți unul, de la un adăpost pentru animale.

Discuții cu avocatul Mosarii Goldenberg - Președintele Asociația Scriitorilor de Limbă Română

Absolut din întâmplare, am văzut la postul de televiziune TVR internațional, o emisiune de critică literară, sau așa ceva, destul de vulgară, după gustul meu. Emisiunea era redifuzată, așa că nu știu de când era și nu știu nici numele modelatorului. Nu știu dacă este bine spus că m-a indignat. Mai mult m-a șocat și mi-a lăsat un gust amar. Vorbind despre poezia lui Solo Hag Herescu, modelatorul pur și simplu l-a desfințat și asta nu este drept.

Solo Hag Herescu este un scriitor și poet venit de foarte mulți ani în țară și unul dintre fondatorii Asociației Scriitorilor de Limbă Română care trăiesc în Israel. Ca mulți alții, și-a luat o sarcină grea, aceea de a scrie într-o limbă, care nu este limba țării în care trăiește. Spun că este o sarcină grea pentru că masa de cititori este foarte restrânsă. Ei nu o fac pentru câștig, pentru că de foarte multe ori nu-și recuperează nici măcar cheltuielile, dar pun suflet și scopul lor este de a ne oferi ceva în limba noastră maternă și puteți să mă credeți, de calitate.

Nu-l cunosc pe Solo Hag Herescu, nu știu nimic despre activitatea dânsului, dar cele câteva poezii pe care le-am citit mi-au plăcut.

De multe ori, criticul nu este obiectiv și în funcție de sentimente personale poate să te ridice sau să te coboare, atât de jos încât va fi foarte greu să te redresezi, iar scriitorii noștri nu merită asta.

Cu toate că avem scriitori foarte buni și care scriu mult, ei nu ajung todeauna la publicul larg de originari din România, așa cum nici activitatea Asociației Scriitorilor nu este cunoscută și este păcat. Rugămintea mea este să citiți, iar noi, HORul, vă vom ajuta să ajungeți la operele acestor scriitori, prin diverse proiecte pe care le vom organiza în colaborare cu Asociației Scriitorilor și să ne scrieți părerea dumneavoastră, iar noi le vom publica în acest ziar. Adevărata valoare a unei opere literare nu este evaluată de critică, ci de părerea celor care o citesc, pentru care a fost scriă.

Pentru început l-am rugat pe Dnul Mosarii Goldenberg, președintele Asociației Scriitorilor de Limbă Română care trăiesc în Israel să ne spună câte ceva despre această organizație.

„Asociația Scriitorilor de Limbă Română a luat ființă în urmă cu peste 30 de ani, la inițiativa unor scriitori emigranți în acea perioadă (Șaul Carmel, Solo Har Herescu, etc), și a fost înregistrată ca „AMUTA” având ca scop publicarea unor lucrări în limba română și traduceri din diverse limbi.

Această asociație împreună cu alte asociații de diverse limbi minoritare (rusă, maghiară, germană, idiș), existente la acea vreme, au format Uniunea Asociațiilor Scriitorilor în limbi minoritare, care există și astăzi.

Este de menționat că asociația scriitorilor români a avut cea mai bogată activitate. Sediul a fost și este în continuare la Casa Scriitorilor, str. Kaplan nr.6 Tel Aviv.

La început au existat subvenții care au permis ca Asociația să-și desfășoare activitatea, dar cu timpul au dispărut. Voi menționa doar câțiva din scriitorii buni, autentici, care s-au remarcat de-a lungul anilor: Rudich, Zahareanu, Albert Goldenberg, Bukștein și bine înțeles Al. Mirodan, mare scriitor, cu o bogată activitate, un nume bine cunoscut atât în România, cât și în țară.

Din generația a doua îi voi aminti pe Șaul Carmel, mulți ani președintele asociației, Virgil Duda, Al. Sever, Liana Maxi.

Din cei mai recentii membri ai Asociației îi voi aminti pe Francisca Stoleru, Mada Davidson, I.Știru, Mosarii Goldenberg și mulți alții.

Activitatea asociației este divesă:

- Lansări de carte.

Întâlniri la „cafeneaua scriitorilor”, loc în care odată pe săptămână scriitorii se întâlnesc, discută despre ce scriu, ce vor să scrie și multe alte dezbateri pe teme culturale.

- Pe plan local se organizează întâlniri cu cititorii. Trebuie menționate Haifa, unde există un puternic centru cultural, Tel Aviv, centrul cultural de la Ierusalim. Deasemenea se organizează întâlniri cu cititorii în cadrul filialelor HOR, cum ar fi Națeret, Naharia, Rehovot, Așdod, Beer Șheva. Dorim ca în viitor să lărgim colaborarea cu HOR-ul și să organizăm astfel de întâlniri în toate filialele.

- Asociația are legături cu Uniunea Scriitorilor din România. Mulți membri ai asociației sunt și membri ai Uniunii Scriitorilor din România.

Se organizează întâlniri între scriitorii din cele două țări, fie aici fie în România și mulți dintre noi ne-am tipărit și ne-am lansat acolo cărțile.

Astfel de lansări au avut loc în fața unui public foarte numeros la Iași, București și Cluj.

- La librăria Sigma din București există un centru cultural israelian, unde se pot cumpăra și chiar comanda lucrări ale scriitorilor din Israel.

- Au fost emisiuni organizate de Televiziunea Română la care au participat atât scriitori din România cât și din Israel. O astfel de emisiune s-a realizat în colaborare cu scriitorul și editorul Adi Cristi din Iași.

- Au avut loc întâlniri pe teme diverse cu reprezentanți ai Băncii Naționale a României.

- Mulți din membri asociației sunt și colaboratori la reviste culturale românești. Toate aceste legături cu România certifică calitatea cărților scrise de scriitorii noștri.

Ar mai fi multe de spus, dar mă voi opri aici.”

În numerele viitoare vom începe să scriem despre scriitorii noștri, pentru că sunt ai noștri.

Sanda Feler

Povestire Scurtă

COPACUL

povestire de Magdalena Brătescu

Era o căsuță dărăpănată în care mă îndoiam că locuiește cineva. În schimb, livada ei de citrice și măslini trăia, înflorea și purta rod după cum le e sortit pomilor de oriunde s-ar afla, ocrotiți sau uitați de Dumnezeu și de mâna omului. Casele din care copiii pleacă pe rând, iar părinții îmbătrânesc prea repede și se duc apoi, după legea firii, devin ulterior măruș discordiei între moștenitori. Hai, banii îi mai împarți dacă ai un avocat bun, îi plătești procente impertinente și lichidezi datoria la fisc! Oricât ar rămâne de puțini, tot găsești o gaură de astupat în buget. Desigur, fără ceartă și ruperea relațiilor între cei care se bucură a fi din același sânge și din aceeași carne, mai rar! Cine a pus laba pe dolarii ascunși? Și pe mâna cărei cumnate au încăput sfeșnicele de argint ale bunicii Sima? De ce i se cuvina surorii Zeta inelul cu briliante dacă n-are copii? Cui o să-l lase? Să ajungă la străini? În ce se transformă toate nimicurile astea pe care le adunăm de-a lungul vieții privându-ne când de una, când de alta și de care nimeni n-are practic nevoie! Dihonie și ură în sânul familiei care, cât de cât, se mai întâlnea de Paște și de Anul Nou! Deodată, un zgomot înspăimântător îmi alungă gândurile negre.

Un motor ambalat la maximum, scrâșnete, icneli, voci întretăiate și un fel de geamăt neomenesc. Dau fuga în balcon și ce mi-e dat să văd? Toți copacii din livada casei învecinate, încărcăți de poamele lor, cu frunzele tremurând, acoperite de praful adunat după ultima ploaie din primăvara trecută, cu trunchiurile lor încă vii, cu seva încă circulând prin vinele lor vegetale, cu ecurile trilurilor păsărești încă răsunând, zăceau acum victimele unui tractoraș pictat, condus cu furie înainte și înapoi de un inamic în șort. Moștenitorii făcuseră cea mai profitabilă afacere: vânduseră unui antreprenor! Hăââc, dă-i! Vjjjj! Ți-arăt eu cine-i mai tare! Prrr! Prin dreapta, îți spun! se auzi glasul cozii de topor care vedea toată acțiunea din perspectiva obiectivă a chibițului.

Cei doi se hotărâsc să-i acorde dușmanului, un pin falnic, cu crengi semețe, încărcate de conuri brune, cu miros parfumat de rășină, un răgaz. Cât am visat la pădurile din Carpați privindu-l! Nu o dată am fost pe punctul să încalc teritoriul

proprietății condamnate din vecini, să intru în livada în mijlocul căreia trona majestuos și fără a face cunoștință prealabilă, neținând seama de manierele mele europene, să-i strâng în brațe trunchiul noduros, să-mi culc obrazul pe crăpăturile aspre și să aspir pe nări parfumul lui bărbătesc de conifer falnic, cu spinarea dreaptă. Cu el se luptau acum cei doi flăcăi, iar lupta a fost lungă, istovitoare, pe viață și pe moarte. Iar eu, cu obraji în palme și sufletul la gură, am asistat la execuția publică. Spre prânz, l-au urnit. S-a aplecat a dojană într-o rână. Dar tot semeț! S-a scuturat de ace în silă. Dar tot neclintit! Zgomotul motorului suprasolicitat căpătase

dramatism. Partenerul pedestru tăia surcele din leșurile celor ce fuseseră lămâi, portocali și măslini plantați după poruncă de Anul Nou al Pomilor, văruiți primăvara, udați cu furtunul în zori de zi, inundați în apa sfântă a acestor meleaguri uscate. Toți morți acum.

Dar niciunul nu fusese ca el! El avea șanse să învingă. Se vedea că e din tagma luptătorilor. Era dintre cei care știu că mai au zile, în ciuda adversităților și că, de fapt, nu soarta le e potrivnică, ci uneltele ei. Lucrătorii, cu cămășile lipite de transpirație pe spate, își răcoreau obraji stacojii cu apa stătută dintr-o sticlă de plastic și râdeau a nesimțire făcându-și un nou plan de atac. Îl și vedeam pe fălosul meu pin ars pe propriul său rug, doborât de fierăstrăul nemilos, cu coroana-i stufoasă ghilotinată, sau ciumpăvit cu securea de război. Uruitul amenințător al tractorului reîncepu mai abtitor.

Simțeam cum mi se scurtează și mie zilele odată cu cele ale pinului centenar. L-au zgâlțâit, l-au împins în toate direcțiile, dar el primea loviturile cu un soi de resemnare mândră, parcă-și accepta sfârșitul pe care îl dorea în picioare. Când cerul s-a îndoliat, în prag de seară, cu un șuierat zeflemitor, cu un pârăit de oase frânte, cu un trosnet brutal, din rărunchi, s-a frânt. Dar rădăcinile lui pătrunse cu dragoste pătimașă în străfundurile pământului care i-a dat viață, nu s-au rupt. Îmbrățișarea lor vegetală n-a putut fi descleștată. A rămas o buturugă, cheazășie a unei existențe demne, a unei frumuseți în veci nepieritoare, o promisiune a renașterii viitoare. În tăcerea care s-a așternut după ce stolurile păsăretului s-au retras, parcă auzeam strădania lăstarelor din ciot de a vedea lumina zilei...

Au fost pritre noi și ne amintim de ei cu drag. Această rubrică o dedicăm unor personalități de valoare ale tribului nostru care s-au remarcat prin activitatea lor și cărora le adresăm acum un ultim gând.

FELIX CAROLY (1933-2011)

S-a născut la 3 martie 1933 la Iași. Urmează cursurile Institutului de teatru din București. Mim deosebit de talentat este considerat fondatorul primei școli de pantomină din România. Joacă pe diferite scene din București, la radio și la televiziune. Debutul literal și-l face la "Revista tânărului scriitor" în 1956. Este autorul comediei "Cu capul în nori", jucată la teatrul Ion Creangă din București, în 1965. Scrie scenarii de pantomină pentru televiziune, pentru filmul «Casa neterminată» și spectacolul «Pantomimă și dans» la Teatrul Evreiesc de Stat, din București, în 1964. În 1970 Felix Caroly imigrează în Israel, unde își continuă activitatea de scriitor. Între publicațiile lui în Israel se numără:

Dor de patrie - 1971, Golem - 1972, Meteori - 1973, Anotimpul de cenușă - 1982, Idoli - 1984, Șlefuitorul de lentile - 1988, Cu dragoste, cu patimă, cu ură - 1994, Zilnicele prăbușiri - 1995, Sertarul cu iluzii - 1998, Cu și fără ea - 1999, Cărarea tănuită - 2009. A fost membru al Asociației Scriitorilor Israelieni de Limbă Română din anul 1973, anul înființării asociației.

Printre premiile literare primite se numără: Premiul «SION» al ASILR și al Uniunii Scriitorilor din Israel (1994), Premiul Fondului de creație «N. Palty» sub auspiciile ACMEOR (1996), Premiul Fondului Cultural «Sara și Haim Ianculovici» (1998). În ultimii ani ai vieții a început să picteze, realizând tablouri, apreciate mult de critici.

În 2011, la sfârșitul lunii martie, Felix Caroly a pierdut ultima luptă cu o boală gravă, care l-a chinuit în ultimii ani ai vieții. Dar prin versurile sale, el continuă să fie printre noi.

Cu dragoste, cu patimă, cu ură

Cu dragoste, cu patimă, cu ură
Contemplant ce-am rămas: o arătare
Cu visele-n desagă numai zgură
Și necurmăte semne de-ntrebare!

Și altceva ...

O scenă-i lumea-ntreagă și toți suntem actori ...
Spunea cândva Poetul cu-n zâmbet ostenit.

Jucăm aceeași piesă de mii și mii de ori
Mereu sub alte titluri, slujind același rit.

Același rit în care «actorii» își mânăți
De cei care-n penumbra culiselor, sobor
Îi mână să se taie ca frații între frați
Strângând năpraznic prada rămasă-n urma lor

Acei ce scriu scenariul, stăpânii carnivori,
Regizorii ce urlă din turn de mucava,
Acei ce fac decorul smintelii ... sunt actori?
E doar o scenă lumea sau e și altceva ??

U L T I M A P L A T A

Ultima plată,
este să viețuiești
fără să mai aștepți
ceva ... cândva ... undeva ...
ultima,
cu care îți închei socotelile,
pentru toate lașitățile făptuite,
pentru toate trădările ... mici ...
pe-acolo, pe aici ...
față de prieteni,
de cei din preajmă ...
să-ți fie bine, ție ... cu cine?
Neștiind că ultima plată
vine odată și-odată
când despuiat, sfârtecat
de clipe, ultimele poate,
vei pași singur
pe cărarea ce duce
către Neant,
neregretat de nimeni.
Ultima plată !

DOV HARAN (1939 – 2010)

Dov Haran a fost un om deosebit și iubit de toți cei care l-au cunoscut. Mic de statură, cu ochelari puteai să treci pe lângă el fără să îl observi, dar asta până începea să vorbească, când pur și simplu te captiva.

Fără să facă lucruri extraordinare se remarcă întodeauna prin inițiative, idei originale, seriozitate și multă muncă.

A fost profesor de istorie și cetățenie la unul din cele mai mari licee din Bat Yam, ghid, organizator de spectacole, regizor și scriitor.

Nu exista acțiune culturală la liceul la care preda, unde cel puțin un scheci umoristic să nu-i aparțină. Timp de 10 ani a organizat festivitățile legate de Ziua Independenței, pe malul mării în Bat Yam.

Pentru implicarea lui în viața orașului în care trăia a primit pe 26 octombrie 2006, diploma de recunoaștere din partea primăriei.

Fiind activ în cadrul filialei HOR Bat Yam, a participat la multe excursii ca ghid turistic. Cunoștea fiecare colț al țării noastre.

A scris textele pentru multe spectacole românești și nu există un actor din garda veche care să nu-i fi interpretat măcar unul.

Nu pot decât să-i spun "La revedere Dov".

Cronica rimata de Dov Haran

„EL“ și „EA“

Peste cupola-ncintătoare
Perdeaua nopții-ușor se lasă,
Și două umbre solitare
Despică-n-noaptea umbra deasă.

Adeseori parfumul nopții,
„El“ și „Ea“ sorbeau adca
De multe ori „Ea“ îi jurase
„Tu vei fi al meu ales!“

„Ea“ îi jesea din slove cînturi
Credea în „El“ ca într-un zeu
Și într-o zi de primăvară
I-a spus: „Ești alesul meu!“

După-un an „El“ dispăruse
Vorbele s-au scurs în vid

„Ea“ o simplă „alegătoare“
„El“ – alesul „un Partid!“

La plajă!

Într-o zi cu soare plină
Fermecat de-a mării vrajă
Printre mii de siluete
Poposii și eu la plajă.

Mă utrase spuma mării,
Valuri mari și jucăușe
Și nolan superb de trupuri
Suple, glingașe, păpușe.

Brlza mării ce-adle
Trupuri suple de femei
Se-mpleti pe nesimțite
Cu... miros de mițitei!

Iar o doamnă prea distinsă
Cu un trup falnic și... greol,
Presăra întreaga plajă
Cu parfum de... usturoi!

Plaja albă ca... zăpada
Caldă și imaculată,
Spre-amlază fuse toată
Doar cu „griluri“ presărată.

Și-atunci furioasa mare
Spunegînd... mal cugetu;
Ieri mare... Mediterană,
Azi tot „mare“... Misada.

Din cartea publicată de Dr. Nathan Cohen

Hidrologia

este partea din geografia fizică care se ocupă cu studiul resurselor de apă de la suprafața scoarței pământului. Ea studiază proprietățile biologice, fizice și chimice ale lichidelor, interacțiunile apei cu mediul înconjurător, procesele care guvernează variația resurselor de apă ale uscatului și diferitele faze ale ciclului hidrologic în vederea folosirii raționale a acestora în economie.

Având în vedere fenomenele de climă din țară, foarte caldă, cu ploi relativ puține, 3-4 luni pe an, de multe ori insuficiente, pentru a menține rezervele de apă la cantitatea necesară, și o evaporare foarte mare în lunile foarte calde de vară, această ramură a științei este deosebit de importantă.

Dr. Nathan Cohen, președintele filialei H.O.R Beer Șheva și Neghev, este și unul dintre cercetătorii israelieni în probleme de mediu, specializat în problemele legate de hidrologia Negheului. A terminat liceul și universitatea în țară, obținând titlurile universitare B.A. (toar rișon) și M.A. (masteratul) în fizică și matematică. Continuându-și pregătirea științifică Natan Cohen se specializează în probleme de mediu.

În anul 2001 își ia doctoratul în Geografie hidrologică la Universitatea din București. Participă la proiecte organizate de Universitatea Ben Gurion din Beer Șheva în colaborare cu Universitatea Ion Cuza din Iași (România) unde predă cursuri legate de problemele de mediu din deșertul Neghev.

În cadrul colaborării Universității Ben Gurion cu Uniunea Europeană, participă la un proiect legat de probleme de mediu, ca specialist în problemele de hidrologia Negheului.

Bazinul Mării Moarte (Iam Hamelah) - are o mare importanță pentru economia regiunii de sud și ca efect asupra unei părți importante a economiei țării noastre. Voi reda în continuare un fragment din lucrarea de doctorat a lui Nathan Cohen, referitoare la probleme îngrijorătoare legate de variația de dimensiuni și de volum al Mării Moarte.

● IMPACTUL BILANȚULUI HIDRIC AL TRIBUTARILOR MĂRII MOARTE ASUPRA EVOLUȚIEI ACVATORIULUI EI

Cuvinte cheie: Marea Moartă; nivelul mării; evaporarea; exploatarea resurselor de apă; surpări de teren

Abstract. Tendința schimbării parametrilor hidrologici ai Marii Moarte, este din ce în ce mai evidentă în ultimele decenii, atât ca o consecință a evapotranspirației ridicate cât și ca urmare a scăderii volumului de ape aduse de Iordan și de ceilalți tributari. În principal, aceasta se manifestă prin scăderea nivelului mării, ce poate duce într-un viitor apropiat chiar la dispariția ei. Evapotranspirația intensă (în medie 1500 mm/an), a condus în timp la scăderea nivelului apei, ceea ce a modificat conturul acvatoriului, dar și apariția unor cavități subterane ca urmare a dizolvării sărurilor. Același efect îl are și utilizarea exagerată a apelor Iordanului atât ca apă potabilă pentru populația în creștere, cât și ca apă industrială sau pentru irigații, de către Israel și Iordania.

Marea Moartă este situată între paralelele 31° 29' și 35° 28' 47" latitudine nordică. Ea era cunoscută în antichitate ca „Marea din Deșert” și a fost numită de romani, când au ajuns la ea, „Marea Asphalticum”, după bitumul ce ieșea la suprafață din adâncimi sub formă de pietricele (asphalticum). În limba ebraică Marea Moartă are și denumirea de Marea Sărată (Iam Hamelah), datorită salinității deosebite. De fapt, ea este o mare endoreică (Lake terminal) cu o concentrație de săruri de 33 ‰, fiind, din acest punct de vedere, pe locul 2 în lume, după lacul Asal din Africa, care are o concentrație de cca 35 ‰. Singurele ei surse de alimentare cu apă sunt precipitațiile din spațiul bazinului hidrografic al mării și râul Iordan. În decursul timpului dimensiunile și volumul acestei mări au scăzut. Dacă în anii 80 din secolul trecut lacul avea încă dimensiuni apreciabile (76 km lungime și 18 km lățime, adâncimea maximă de 320 m), fapt ce i-a adus numele de „mare”, oglinda apei ajunsese la -408 m sub nivelul Marii Mediterane, în 2009 ea a coborât la -422 m sub nivelul mării, iar dimensiunile ei s-au redus la 67 km lungime și 15 km lățime, adâncimea maximă scăzând la aproape -310 m. La toate acestea au contribuit atât factorii naturali, care au acționat tot timpul (precipitații reduse și călduri foarte mari, care au avut ca efect o evaporare masivă) precum și creșterea consumului de apă din Iordan în Israel și Iordania, care o folosesc pentru consumul populației, consumul industrial și pentru tratamentele balneare. După 1997, până în 2007 coborârea nivelului a atins un ritm anual de 1.2 m/an, ritm care a crescut începând cu anul 2008, an secetos, ajungând la 1,38 m/an. Acest fapt a redus suprafața Marii Moarte, în numai 13 ani, cu circa 25% și totodată a avut consecințe și asupra proceselor hidrogeomorfologice din jurul mării. Retragerea apelor a avut ca efect procese de dizolvare a sărurilor din substratul geologic al cuvetei. În consecință, ambii factori au contribuit la intensificarea eroziunii lineare și a deplasărilor de materiale pe versanți. De altfel, după opinia unor geologi (Garfunkel et alii, 1981; Ashbel Dov, 1965) în timpurile geologice când s-a format, depresiunea avea dimensiuni mult mai mari, dar evapotranspirația puternică și lipsa unor tributari puternici care să-i aducă în compensație ape din jur, a făcut ca în permanentă nivelul apei să scadă, astfel că azi oglinda apei se află la 420 m sub nivelul Marii Mediterane. În perioada modernă, când utilizarea apelor Iordanului s-a diversificat, iar consumul ei a crescut, aportul de apă din râu a scăzut mult, ceea ce a avut ca efect reducerea volumului de apă al Marii Moarte. Pe lângă scăderea nivelului, au apărut și efecte secundare în condițiile semiaride și aride de aici: schimbarea conturului ei, reducerea volumului și creșterea salinității, dar și intensificarea eroziunii însoțită de un transport masiv de materiale provenite din dezagregare și depuse în mare. Practic, astăzi Marea Moartă e împărțită în două părți, de către Peninsula Lisan (formată din depuneri în perioada hidrogeologică Lisan): una nordică mai întinsă și mai adâncă, cu folosințe balneoterapeutice și una sudică care este de dimensiuni mai mici, utilizată ca bazine de evaporare pentru extragerea sărurilor, care aprovizionează uzinele chimice de produse cloruro-sodice aparținând celor două țări riverane (Fig.1).

Fig.1, Marea Moartă văzută din spațiul cosmic. Se remarcă cele două bazine actuale: cel nordic cu un acvatoriu și adâncimi mai mari și cel sudic, mai mic și colmatat

● Posibilele măsuri de stoparea sau reducerea efectelor fenomenului

Marea Moartă a primit ape dulci provenite din inundații și apele Râului Iordan. Odată cu folosirea apelor râului Iordan ca apă potabilă pentru populația în continuă creștere s-a creat un deficit care trebuie înlocuit. Faptul că nu există o soluție rapidă este și punctul de vedere al Bancii Mondiale, care studiază propunerea de a se construi un canal care să facă legătura cu Marea Rosie, aflată la 150 km la sud, și care să asigure alimentarea Marii Moarte. Una dintre marile semene de întrebare este ce reacții daunatoare se vor petrece în momentul amestecului de cantități mari de apă sărată din Marea Rosie cu cea din M.M.? Cercetari, pentru a răspunde la această întrebare, se efectuează și în momentul de față. Încă nu s-a ajuns la o soluție satisfăcătoare.

Construirea canalului este planificată să înceapă în apropiere de Eilat și să ajungă la Nahal Arava, prin care apa își va urma traseul natural spre M.M. Acest proiect va servi atât Israelului cât și Iordaniei, atât dealungul traseului construit, cât și în privința alimentării cu apă bazinul Marii Moarte. Aceasta este principala modalitate întrevăzută azi pentru reducerea ritmului de scădere a nivelului Marii Moarte. Costurile sunt estimate la peste 15 miliarde de dolari.

Crearea Universului știință și legendă

Există două concepții de a aborda problema creerii universului: concepția științifică și teoria creației divine.

Concepția științifică

Oamenii de știință au fost preocupați de a găsi o explicație al acestui fenomen și au fost elaborate mai multe teorii. Dintre acestea cea care se pare a fi cel mai bine documentată cu explicațiile cele mai complete și corecte din punct de vedere științific este modelul cosmologic numit „**Big Bang**”.

Acest model încearcă să explice condițiile inițiale și dezvoltarea ulterioară a Universului, explicând apariția materiei, energiei, spațiului și timpului.

Conform acestei teorii Universul s-a format în urmă cu cca 13,3 – 13,9 miliarde de ani dintr-o particulă primordială fierbinte și foarte densă și se extinde permanent încă de la apariție și până azi.

Astronomul american Edwin Hubble a descris Universul ca fiind în continuă extindere. El consideră că în urmă cu 13,7 miliarde de ani Universul încă nu exista. A existat doar un punct de o natură cu totul specială, fără dimensiuni dar cu o energie infinită.

La momentul „zero” acest punct a ieșit din starea de singularitate și și-a manifestat uriașa energie printr-o explozie de o forță uriașe, care mai continuă și astăzi. Cauza acestui fenomen încă nu este cunoscută.

Fizicianul ruso-american George Gamow și asistenții lui Ralph Alpher și Robert Herman au lansat în 1940 aceeași idee a unei explozii incandescente de materie și energie la începuturile Universului.

Cel care a denumit această teorie „Big Bang” a fost, în 1950, astronomul englez Fred Hoyle.

Unele concluzii științifice pledează pentru adevărul acestei teorii. Printre ele se pot aminti:

Vârsta celor mai bătrâne planete din Univers este de 12 – 13,2 miliarde de ani adică aproape de perioada considerată ca fiind vârsta Universului. Analiza luminii emise de galaxii indică faptul că obiectele galactice se îndepărtează unele de altele cu o viteză cu atât mai mare, cu cât sunt mai îndepărtate de Pământ, ceea ce sugerează că ele erau altădată adunate într-o regiune unică a spațiului. În prezent, în întreg Universul există o radiație de fond, numită radiație cosmică, foarte slabă, o urmă a fenomenelor petrecute în primele clipe ale Universului.

Astrofizicienii nu pot explica deocamdată apariția universului la secunda „zero” (momentul inițial). Ei iau ca punct de plecare momentul 10-43 secunde după explozia originală (Big Bang).

Acest moment este luat în calcul deoarece mai devreme teoria s-ar fi izbit de „Zidul Plank”, care reprezintă de fapt existența limitelor minime fizice ale obiectelor; una din barierele fizice este „quantumul de acțiune” sau așa-numita „Constantă a lui Planck”, care reprezintă cea mai mică dintre cantitățile de energie existente în lumea noastră fizică, adică limita divizibilității spectrale și, prin aceasta, limita extremă a oricărei divizibilități. Prin analogie există o „lungime ultimă” numită și „Lungimea lui Planck”, precum și „Timpul lui Planck”, care este cea mai mică unitate de timp posibilă teoretic.

Oamenii de știință caută să explice apariția Big Bangului. Printre teoriile elaborate se înscriu cele două care formează împreună „teoria membranelor” sau „Teoria M”. Demonstrațiile făcute în cadrul și pe baza teoriei fizicii cuantice, conform cărora o particulă elementară poate fi detectată în două locuri în același timp (de unde și concluzia că particula este într-o permanentă vibrație), au generat ideea că spațiul și timpul sunt noțiuni abstracte, iluzii ale gândirii omului.

Teoria „suprgravitației”, se bazează pe faptul că forța gravitațională este mult prea slabă în raport cu forța electromagnetică sau cu alte forțe (deși în Univers ea se manifestă ca o forță deosebit de mare și atotcuprinzătoare). De aici se poate trage concluzia că gravitația se scurge într-un „univers paralel” și că forța gravitațională ce rămâne în universul nostru este mult diminuată.

Teoria membranelor a permis concluzia că în lumea reală trebuie să fie mult mai multe dimensiuni decât cele trei din universul nostru și că deci există mai multe universuri.

Gamow și studenții săi au ajuns la concluzia că unele elemente chimice din universul de azi provin din primele timpuri ale formării acestuia. Unele radiații se presupun că datează din perioada Big Bangului și încă mai circulă prin univers..

Pentru a descrie viitorul universului au fost propuse două scenarii:

Prima variantă presupune că Universul are un început la singularitate, urmat de o fază de expansiune; dacă masa galaxiilor depășește un anumit prag, așa-numita masă critică, forța de gravitație va putea depăși inerția inițială și va duce în cele din urmă la încetinirea expansiunii, apoi galaxiile vor începe să se miște una spre cealaltă, Universul sfârșind printr-o contracție într-o altă singularitate, eveniment numit Big Crunch (marea contracție).

A doua variantă posibilă consideră că masa materiei din Univers nu va ajunge la valoarea necesară pentru a învinge viteza inițială, expansiunea continuând la

infinit, într-o rată tot mai lentă, dar care nu va ajunge niciodată la zero. Observații recente înclină spre cea de a doua variantă. Ele indică că Universul posedă o rată de expansiune în continuă accelerație - altfel spus, se extinde din ce în ce mai repede. Explicația pare a fi prezența unei forme de energie („energia neagră”) care nu a fost luată în calcul până acum.

De o deosebită importanță pentru susținerea modelului cosmologic „Big Bang” este descoperirea de ultimă oră a unui grup de cercetători elvețieni de la acceleratorul de particule LHC, a particulei lui Dumnezeu, o particulă sub atomică, până acum doar teoretizată. Specialiștii sunt siguri în proporție de 99,99% că au descoperit particula care ar putea explica cele mai mari mistere ale universului. Denumită și „particula Higgs”, aceasta este cea care conferă masa particulelor din care se formează atomii, fără de care nu ar putea exista nimic de la planete, la oameni.

Descoperirea este în primul rând una importantă pentru știință și fizică: particula Higgs nu a fost văzută anterior sub nici o formă, dar toate calculele matematice, toate modelele fizice și toată știința ultimilor ani au ajuns la concluzia că modelul atomic care explică lumea ce ne înconjoară nu poate exista decât dacă în interiorul său se află și o astfel de particulă.

Bosonul Higgs a fost teoretizat în anii 1970 de un cercetător cu acest nume. Creaționismul este o teorie conform căreia Universul a apărut prin acțiunea unei forțe divine sau a unei inteligențe superioare, abstracte, o acțiune voită de un zeu creator. De-a lungul timpului, diferitele popoare ale lumii au creat o sumedenie de mituri pentru a explica originea lumii, **despre care voi scrie în numărul viitor al ziarului.**

S.F.

Ce este astrologia?

Astăzi ,se știe ,că astrologia este o știință, care se ocupă cu studiul reflectării ciclurilor astrale și evenimentelor cosmice în mediul pământean, verificată statistic timp de mii de ani și în continuă evoluție.

La această întrebare încearcă să răspundă fiecare astrolog. Răspunsul este extrem de complex și necesită studii aprofundate.

Astăzi ,se știe ,că astrologia este o știință, care se ocupă cu studiul reflectării ciclurilor astrale și evenimentelor cosmice în mediul pământean, verificată statistic timp de mii de ani și în continuă evoluție.

Astrologia își propune să demonstreze, prin cercetarea cosmosului , că între cerul nașterii unei ființe umane și evoluția ei pe pământ există o legătură.

Cei doi termeni „Cosmos” și „Astrologie” își au originea în limba greacă.

„Kosmos” înseamnă aranjament ordonat.

„Astrologie” provine din două cuvinte: astra, „stea” , și logos, „logică” sau „rațiune”.

Studiul astrologiei folosește logica ,sau rațiunea, pentru a înțelege ordinea cosmică.

Când și unde au apărut primele noțiuni de astrologie este foarte greu de stabilit. Ea își are originile undeva, foarte departe ,în lumea arhaică. Să încercăm să ne imaginăm omul primitiv, în continuă mișcare, în căutarea hranei. Înainte de a ciopli piatra, el a realizat lumina și întunericul. Nu le-a gândit , ci pur și simplu le-a simțit și a început să-și organizeze viața în funcție de această succesiune, pe care astăzi, noi o numim „zi și noapte”.

Ziua mergea, privea Soarele, observa că își schimbă poziția și strălucirea.

Noaptea, întunericul, care ascundea mii de primejdii, îl speria. Omul descoperă stelele. Unele au o lumină ciudată, ca ochii fiarelor sălbatice și par să prevestească nenorociri. Altele au o lumină blândă și nu-i sperie. Unii oameni se simt atrași de anumite stele, care probabil, erau puternice la nasterea lor (voi explica la momentul potrivit aceasta afirmație).

Pentru omul primitiv senzația de frică este cea mai importantă. Ceea ce îi inspiră frică este „rău” și ceea ce este rău trebuie îmblânzit.

Lumina Soarelui risipește frica, în timp ce Luna ascunde un mister. Ea crește și descrește și lumina ei are o strălucire stranie.

Omului primitiv toate acestea i se par magice și încearcă să le stăpânească tot prin magie.

Mai târziu fazele lunii încep să fie notate, ciclurile sale fiind primele semnale legate de periodicitatea timpului ,pe care le observă omul.

Așa s-a născut ,în Chaldea antică, sau poate chiar mai înainte în Atlantida, cultul stelelor. Batrânii chaldeenii observau răsăritul și apusul stelelor de pe niste turnuri imense, făcute din scânduri și cărămidă, numite zigurate.

La început, nu mișcările corpurilor cerești erau importante, ci calitatea luminii lor.

Mai târziu mișcările lor au fost notate și s-au întocmit tabele.

După observații îndelungate , mișcările stelelor au fost asociate anumitor evenimente, care apăreau periodic și tabelele au fost completate cu primele elemente astrologice.

Cu timpul, cei care urmăreau mișcările astrelor , în general reprezentanți ai castei preoților, asociază mișcarea Soarelui cu anotimpurile și ciclurile Lunii ,cu inundatiile.

Astrologia capătă o nouă semnificație.

Mișcările Soarelui și ale Lunii devin bazele sistemului astrologic . Apare primul calendar agricol.

Cam în această perioadă, se face analogia între tot ce este viu și cele patru momente ale ciclului solar: echinocțiile și solstițiile, legate de cele patru puncte cardinale ale spațiului.

În cartea sa „China antică” Henri Maspero povesteste ca aproximativ 2000 de ani î.E.n. capitala și palatul imperial erau orientate spre aceste patru puncte. Palatul avea patru secțiuni, fiecare corespunzând unui anotimp. Împăratul locuia în secțiunea estică primăvara, în cea sudică vara, în cea vestică toamna și în cea nordică iarna.

Datele notate au fost verificate timp de sute de ani și, doar după aceea, au devenit axiome care au stat la bazele astrologiei moderne.

Astrologia modernă și-a avut originea în tratatul Tetrabiblos (patru cărți despre influența astrelor) al astrologului Claudius Ptolemeu.

Ptolemeu s-a născut la Pelusium în Egipt, în secolul 1 î. E.n. El a strâns observațiile scrise lăsate de cercetătorii importanți care l-au precedat, îmbogățindu-le și sporindu-le , după mulți ani de cercetare personală. Aceste fapte sunt explicate în opera sa „Marea Construcție”, conținând treisprezece cărți , suma totală a cunoașterii fenomenelor lumii și a universului în general. Acesta a fost primul document complex și cuprinzător despre economia lumii și ideile demonstrate în

el sunt deseori menționate în „Sistemul Ptolemeic”. Așa cum Marea Construcție conține cunoștințe geografice și astronomice , tot astfel și Tetrabiblos cuprinde cunoașterea astrologică acumulată și, deși a fost scrisă în Asia în secolul 1 , a devenit piatra de temelie a astrologiei în Europa .

(Temple Hungad, Scurta istorie a astrologiei)

Într-un text sanscrit s-a găsit o listă destul de inspăimântătoare cu calitățile pe care ar fi trebuit să le aibă cel ce se pretindea astrolog și ce urma să se întâmple celor considerați șarlatani.

Istoricul grec Megastene (302 e.n) enumerând îndatoririle astrologilor brahmani, adăuga „Filozoful care greșeste în predicțiile sale , păstrează tăcerea pentru tot restul vieții”.

De-a lungul secolelor, în Evul Mediu , în perioada Renasterii și mai târziu spre zilele noastre astrologia a înflorit la curțile regilor , în lumea negustorilor dornici să-și sporească averile, și, în general, acolo unde omul dorea să-și cunoască viitorul. Când un astrolog reușea să prevadă anumite evenimente ca naștere, moarte, boală, războaie sau calamități, devenea faimos, iar când eșua cădea în disgrație.

Nostradamus , medicul regelui Henric al II-lea al Franței și favoritul Caterinei de Medici, precum și mulți alți astrologi continuă să îmbunătățească ,cu experiența lor personală ,tradiția ptolemeică.

Astrologia își modifică forma exterioră de exprimare, în funcție de perioadele de dezvoltare ale omenirii. Dezvoltarea științei, caracteristică zilelor noastre, nu a anulat astrologia ,ci dimpotrivă, a lărgit câmpul ei de acțiune. Se descoperă noi energii , noi planete, noi influențe.

Ordinea universală, ritmicitatea proceselor, care se petrec în cosmos și legăturile cu evenimentele petrecute pe pământ, sunt mult mai bine evidențiate.

Astrologia nu are un caracter fatalist. Ea oferă informații care te pot ajuta să iei cele mai bune decizii. Oferă titluri de capitol , așa putea spune , dar omul este singurul care decide ce se va scrie în aceste capitole.

Eu nu mă consider astrolog , pentru că nu am experiența necesară, dar am citit foarte mult.

Pe mine astrologia mă fascinează și încerc să-i înțeleg tainele. Această legătură între cer și pământ, între stele și om, pe care o descopăr la fiecare horoscop pe care încerc să-l fac ,mi creează o stare deosebită. Oare cineva a înțeles vreodată de ce o planetă aflată pe cer într-o anumită poziție induce mereu aceleași caracteristici aici pe pământ și ne influențează viața?

Am întâlnit oameni care m-au rugat să le fac horoscopul, mai mult din curiozitate ,cred eu, și oameni care mi-au spus „eu nu cred în asta” poate ,pentru că au o formație foarte materialistă și lucrurile pe care nu le pot pipăi nu le inspiră încredere.

Nu vreau să conving pe nimeni de adevărul astrologic.

Voi încerca doar să explic simbolurile astrologice și legăturile dintre ele ,însotite de tabele astfel ca fiecare dintre cei care citesc aceste articole să poată afla câte ceva despre sine.

Nu este vorba de un curs de astrologie, ci mai curând de o prezentare a acesteia în viziunea unor astrologi consacrați.

Există mai multe tipuri de astrologii

- Astrologia natală care se bazează pe horoscopul întocmit la data nașterii
- Astrologia predicativă care se ocupă cu stabilirea evenimentelor în timp
- Astrologia relatională care încearcă să stabilească compatibilitatea dintre indivizi
- Astrologia Karmică care încearcă să stabilească evenimentele din viața actuală pe baza influențelor trecute numite Karma.

Simbolurile astrologice sunt: zodiacul, zodiile, planetele, casele astrologice. Toate aceste simboluri interacționează între ele, transmitând semnale, care pot fi interpretate și folosite ca influențe astrale ,în viața omului.

S.F.

Istoria poporului evreu este cea mai veche istorie scrisă, datând de peste 6000 de ani,

și are o deosebită importanță în dezvoltarea culturii și civilizației universale. În viața spirituală a popoarelor antice, care credeau în puterea zeilor, cultura iudaică a adus pentru prima dată noțiunea de cultură monoteistă, într-un Dumnezeu unic creator. Este civilizația care a dat omenirii Biblia, adevărat document care atestă existența de mii de ani a poporului evreu și dă informații prețioase despre apariția creștinismului primitiv în comunitatea israelită.

Fascinația întâmplărilor descrise în Biblie, care se întind pe parcursul a mii de ani, povestirile despre popoare și regi, despre războaie și cetăți, despre oameni și forțe creatoare, referitoare la Orientul Mijlociu, au stârnit interesul multor oameni de știință: istorici, arheologi, geologi, biologi.

Arheologia este studiul rămășițelor materiale ale vieților și activităților popoarelor din trecut. Implică săpături și studiul sistematic al inscripțiilor, diverselor urme ale unor civilizații trecute: casele, modul de viață, obiecte și tot felul de vestigii. Arheologia Bibliei este o ramură mai mică a câmpului mai mare al arheologiei, limitată la studiul civilizațiilor antice din anticul Orient Mijlociu și Apropiat, locația geografică a evenimentelor înregistrate în Biblie.

Timp de multe secole evenimentele din Biblie au fost acceptate ca fiind exacte din punct de vedere istoric până în cel mai mic amănunt.

În secolele 17 – 18 a apărut și s-a impus curentul Iluministilor.

Învățații au început să pună accent pe gândire, pe tot ce poate fi explicat științific, ajungându-se până la negarea în îngretime a povestirilor Bibliei, fiind considerate simple mituri.

În spiritul acestei curent de gândire, munca arheologilor Bibliei a devenit din ce în ce mai grea în ceea ce privește raportarea evaluărilor ruinelor epocilor trecute la credibilitatea Bibliei. Știința în general a devenit potrivnică Bibliei și chiar unii arheologi au criticat-o vehement.

În prezent oamenii de știință încearcă să argumenteze, cu fapte, exactitatea unor întâmplări și popoare menționate în Biblie. Faptele menționate în Biblie, acoperă o perioadă de mii de ani despre care nu se știe nimic din alte surse.

Săpăturile arheologice efectuate în Orientul Mijlociu și Apropiat au acoperit doar o mică parte din cele peste 5000 de locuri cunoscute din Biblie și care au o semnificație arheologică. Au fost cercetate, în jur de 350 de locații și amănunțit verificate destul de puține. Cu toate acestea, descoperirile făcute vin să demonstreze exactitatea faptelor și locurilor descrise în Biblie.

Un pas important în lupta de a înțelege trecutul îndepărtat a fost descoperirea "Manuscriselor de la Marea Moartă". Această descoperire, absolut întâmplătoare, a stârnit o adevărată furtună, în lumea oamenilor de știință, și a captat ani în șir toate canalele de comunicație: televiziune, radio, ziare, reviste.

În primăvara anului 1947 niște beduini din tribul seminomad al taamirilor au descoperit, din întâmplare, un adevărat tezaur de manuscrise, într-o peșteră de pe coasta de nord vest a Mării Moarte și la 13 km spre sud de orașul Ierihon, zonă numită Qumran. Cercetările ulterioare au dus la descoperirea și a altor manuscrise, cele mai importante descoperiri datând din 1956.

Cele peste 40000 de manuscrise, unele mai mari, altele foarte mici, din piele, pergament, papirus și inscripții pe tablete de cupru, scrise în 8 limbi și dialecte diferite, cuprind o perioadă foarte vastă de timp, între secolul 3 î.e.n și secolul 8 al e.n.

Se presupune că sunt rămășițele unei biblioteci, odinioară foarte vastă.

În privința provenienței lor unii oameni de știință cred că au aparținut unui trib iudaic, necunoscut până atunci, pe care îi denumesc Qumrani sau „Comunitatea de la Qumran”.

Pot fi împărțite în 2 categorii: manuscrisele de cărți biblice și scrierile acestei comunități cu caracter literar sau religios.

Printre alte scrieri religioase identice celor din Biblie, cea mai completă copie este a cărții lui Isaia. S-au mai descoperit texte de rugăciuni, interpretări biblice, fragmente de poezii, texte de înțelepciune, dar și o listă a tuturor locurilor funerare unde erau ascunse obiectele sacre și profane ce alcătuiau tezaurul Templului de la Ierusalim înainte de a fi distrus de către romani în anul 70 e.n. Misterul începutului istoriei poporului evreu se pierde undeva în urmă cu mii de ani.

Gan Eden, grădina descrisă în Biblie, a ațâțat curiozitatea și dorința de a o descoperi și specialiștilor, dar și călătorilor care cutreierau mările și oceanele.

În Biblie Gan Eden este descris ca o zonă plină de verdeață, de pomi de izvoare, dintre care cele mai importante erau cele 4 râuri: Tigru, Euftrat, Ghihon și Phison. Tigru și Eufratu se găsesc în Irak, zonă cunoscută în antichitate sub numele Mesopotamia, cât despre celelalte râuri, nu se știe unde se află. Era acolo, conform Bibliei chiar și Pomul Vieții și Pomul Cunoașterii Binelui și Răului.

„Un râu ieșea din Eden și uda grădina; și de acolo se împărțea și se făcea patru brațe. Numele celui dintâi este Phison; el înconjoară toată țara Havila, unde se găsește aur. Aurul din țara aceasta este bun; acolo se găsește și bedelion și piatră de onix. Numele râului al doilea este Ghihon; el înconjoară toată țara Cuș. Numele celui de al treilea este Hidechel: el curge la răsăritul Asiriei. Al patrulea râu este Euftratul”.

S-au emis multe teorii legate de locul în care ar fi fost această minunată grădină.

În evul mediu, când Cristofor Columb a descoperit America, datorită peisajului înfloritor și tropical, mulți spuneau că acolo trebuia să se afle Edenul, probabil aflându-se acolo și Fântâna Tinereții.

Alți călători, ca Marco Polo, spuneau că se află în China. În prezent, datorită celor două râuri Tigru și Euftrat descrise în Biblie, Edenul se presupune că s-ar fi aflat în actualul Irak.

Fotografii efectuate din satelit au scos la iveală, în această zonă două albi de râu, astăzi secate. Datorită poziției lor care corespunde cu descrierea din Biblie se pare că acestea ar fi celelalte două râuri din Gan Eden: Phishon și Ghihon, și că cele 4 râuri se vărsau într-un fluviu, chiar în locul unde se află astăzi Golful Persic.

Se pare că această zonă era deosebit de înfloritoare, că aici s-a dezvoltat o civilizație care permitea locuitorilor să se gospodărească și să trăiască foarte bine fără a fi nevoiți să părăsească zona.

Primii locuitori ai acestor ținuturi au fost sumerienii. Nu se știe de unde au venit. Limba pe care o vorbeau nu se aseamănă cu nici o altă limbă din împrejurimi. Datorită poate unor schimbări de climă, sau unor schimbări de mentalitate, la un moment dat, au început să se organizeze în grupuri, formând la început mici așezări, care cu timpul au devenit mari orașe, centre ale unei civilizații foarte dezvoltate.

Ei au inventat scrierea cuneiformă, construiau ziggurate (turnuri ale templelor, foarte înalte, din care urmăreau mersul stelelor), au construit primele orașe

civilizate cu canalizare, printre care: Ur, Nippur, Kiș, Babilon, Ninive și Assur, au construit primele sisteme de canalizare, au realizat pentru prima oară irigații sistematizate în agricultură, au inițiat primele schimburi comerciale cu alte popoare, au făcut descoperiri în astrologie și astronomie. Se pare că aceasta a fost prima civilizație care a ieșit din Gan Eden.

Un alt subiect din Biblie mult cercetat este Potopul și cea legendară Arcă a lui Noe.

Arca lui Noe

În Biblie se povestește că Dumnezeu, supărându-se foarte tare pe oameni a hotărât să distrugă tot ce a creat. Văzându-l pe Noe (Noah) un om bun și cinstit l-a îndemnat să construiască o corabie mare în care să-și ia familia: nevasta și fiii Sem, Kham, Jafet împreună cu nevestele acestora, câte o pereche din toate animalele și 7 perechi din toate păsările pentru a-i salva de marele potop ce avea să vină.

Se spune că potopul a durat 365 de zile, alții spun că au trecut 371 de zile până când arca a eșuat pe vârful muntelui Ararat. Alte 40 de zile au trecut până când apele s-au retras și munții au devenit vizibili.

Comentarii Bibliei spun că potopul a avut loc în jurul anului 3300 î.Hr. O povestire asemănătoare cu cea din Biblie, despre potop, se găsește și în mitologia altor popoare, de pildă la egipteni, și aproape peste tot în lume.

Începând cu secolul al XVIII-lea s-au făcut cercetări de geologie și biogeografie în legătură cu arca și potop. S-au făcut numeroase săpături în Turcia, pe muntele Ararat, unde spune Biblia că arca s-a oprit.

De-a lungul timpului s-au adunat un număr uriaș de dovezi care susțin că Arca nu ar fi existat.

„Noe n-ar fi avut cum să aducă câte două animale din fiecare specie. Ar fi trebuit să meargă în locuri neștiute pe atunci precum Australia, Japonia, America, insule din Pacific.

Animalele nu ar fi putut supraviețui toate în același loc. Diferența de temperatură ar fi fost o problemă majoră. Animalele adaptate la viața polară (ursul polar, foca, pinguinul) nu ar fi avut cum să conviețuiască în același loc cu animale tropicale (crocodilul, cămila).

Pentru a ploua 365 sau 371 de zile în continuu ar fi trebuit ca de undeva să se golească o cantitate foarte mare de apă, și dacă ar fi plouat, acea cantitate de apă s-ar fi întors în locul de unde a venit, și nu ar fi inundat Pământul.

În deșert în zona Golfului Persic, între Tigru și Euftrat se întindea în urmă cu mii de ani o zonă foarte fertilă, cu foarte multă vegetație numită „Semiluna Fertilă” după forma pe care o avea și în care se dezvoltase o civilizație înfloritoare.

Cercetările geologice efectuate asupra stratificării scoarței pământului în acea zonă, au scos la iveală că unul din straturi conține foarte mult măr, ca și cum, în urmă cu mii de ani ar fi stat foarte mult sub apă.

Pentru a explica potopul s-au emis două teorii:

Prima ar fi, că într-o anumită perioadă foarte îndepărtată, datorită unor factori de climă, au căzut ploii puternice și de lungă durată.

A doua ipoteză presupune că pe fundul Mării Mediterane au avut loc un șir de cutremure și mișcări seismice foarte puternice care au dus la revărsarea ei ajungând până la Marea Neagră care l-a vremea respectivă era o mare închisă (lac). Apele Mării Negre s-au umflat foarte mult și s-au întors spre Mediterană. Se presupune că în mișcarea lor apele întorcându-se în Mediterană au tăiat uscatul, săpând trecerile existente și astăzi între cele două mări, cunoscute sub numele de strâmtoarele Bosfor și Dardanele.

Pe fundul Mării Negre în zona Turciei s-au descoperit urmele unei civilizații, despre care se crede că ar fi rămășițe purtate de ape din Semiluna Fertilă.

Va urma

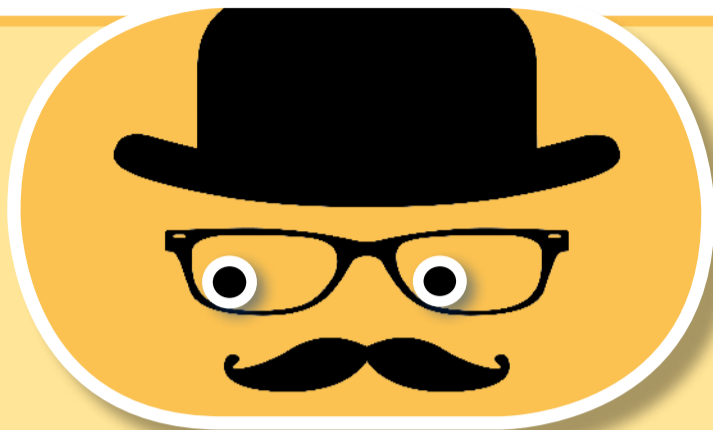
S.F.

Mulțumim pe această cale domnului **Alexandru Andy**, pentru că s-a oferit să colaboreze cu noi la reușita acestui ziar, fără niciun fel de remunerație materială. **Alexandru Andy** este un scriitor și umorist de mare valoare, cunoscut și în România și în Israel și cu o vastă operă literară. Suntem deosebit de onorați de această colaborare.

COLIȚUL COLABORATORILOR

HAZ DE NECAZ

Redactor: Alexandru Andy

Colaboratori: William Shakespeare, George Bernard Shaw, Woody Allen, Mark Twain, Oscar Wilde, Jonathan Swift, Jean-Paul Sartre, Albert Einstein, Benjamin Franklin, Friedrich Nietzsche.

WILLIAM SHAKESPEARE:

„Mărginitul crede că e înțelept. Numai înțeleptul știe că e mărginit.”

GEORGE BERNARD SHAW:

„Hegel a avut dreptate când a spus că singurul lucru care se poate învăța din istorie e că din istorie nu se poate învăța nimic.”

WOODY ALLEN:

„Nu că mi-e frică de moarte, numai că atunci când mi s-o întâmplă și mie, aș prefera să nu fiu de față.”

MARK TWAIN:

„Bancherul e un tip care îți împrumută o umbrelă când e timp frumos și ți-o cere înapoi când începe să plouă.”

OSCAR WILDE:

„Când bogatul declară război, ăla care moare pe câmpul de luptă e săracul.”

JONATHAN SWIFT:

„Grozave vorbe! Mă întreb de unde le-o fi furat!”

JEAN-PAUL SARTRE:

„Avem destulă religie ca să ne urâm unii pe alții, dar nu suficientă ca să ne iubim!”

ALBERT EINSTEIN:

Nu știu cu ce fel de arme se vor lupta oamenii în al Treilea Război Mondial, dar în al Patrulea precis că se vor bate cu pietre și ciomege.”

BENJAMIN FRANKLIN:

„Un țăran între doi avocați e ca un pește între două pisici.”

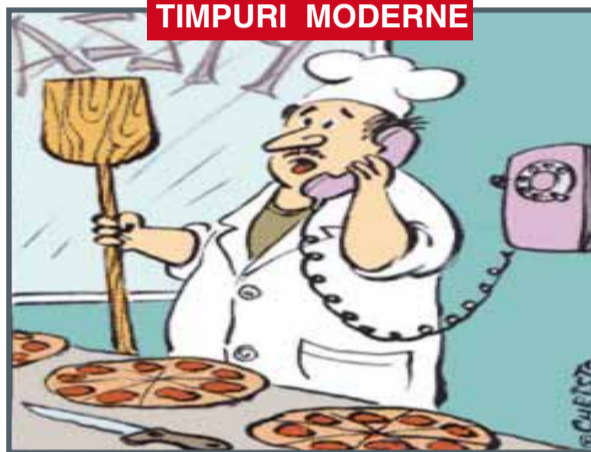
FRIEDRICH NIETZSCHE:

„Nebunia la indivizi e destul de rară. Dar la grupuri: partide politice, națiuni, epoci, e regula generală.”

GÂNDURI...

TIMPURI MODERNE

- Nu, nu vă putem trimite PIZZA prin e-mail...

ECONOMIE

FILM DE GROAZĂ

LA KIBUȚ

Tanti Sura cu bărbat'su,
Nene Izu cel grăsuț,
Au făcut cu „ghimlaimii”
Un „tiul” într-un kibuț.

Li s-au arătat de toate:
Stupurile de albine
Și pietroaie ca de moară
Unde se storcesc măslina...

Au mai admirat grădina
Cu flori roșii, o splendoare,
Și-un lac doldora de pește
Care strălucea în soare.

După care un kibuțnic
Ce le-a apărut în cale
I-a condus să le prezinte
Și ferma de animale.

Au văzut berbeci și capre,
Vaci și un vițel frumos
Și au mai văzut la urmă
Și un taur fioros.

„Pe-cest taur – le-a spus omul –
L-am numit „Groise Ghidilă”
Și i-am dat numele ăsta
Că e taur de prăsilă.

Și e foarte bun la treabă,
Cum nu-i unu'n zece mii,
Că își face datoria
Și de zece ori pe zi!”

Asta când a auzit-o,
Tanti Sura s-a roșit...
Dar s-a dus drept la kibuțnic
Și'n ureche i-a șoptit:

- Uite-l vezi pe domnul ăla
Care umblă feleleu?
Ăla mic cu burta mare...
Ăla e bărbatul meu.

Și tot ce ne-ai zis acuma,
Dacă nu ți-e greu să spui
Toată mânia înc-odată,
Te rog să i-o spui și lui!

„Cu plăcere!” a zis omul
Și într-adevăr i-a spus.
Izu s-a gândit o clipă
Și apoi, pe gânduri dus:

- Zici că-și face datoria...
Foarte bine; să și-o facă...
Da-am și eu o întrebare:
De zece ori cu-aceiași vacă ?

CU ȘI FĂRĂ BARBĂ

Un tip intră într-un cabinet medical.

- Doctore, îmi cade părul!
- Atunci ieși afară imediat, că abia s-a măturat!

Două bomboane stau pe acoperiș. Una din ele se aruncă jos. Care ?

- Cea de mentă.

- Dați-mi, vă rog, un Acid Acetilsalicilic.

- Adică o aspirină.
- Așa-i zice, maică... Că-i tot uit numele...

Un client își întreabă avocatul: - Cât cereți pentru o consultație?

- 3000 de Euro pentru trei întrebări.
- Nu e un pic prea scump?
- Ba da. Și care e a treia întrebare?

Romanticul: - Când mă uit la soare, te văd pe tine; când mă uit la lună, te văd pe tine; când mă uit la mare, te văd pe tine. Dă-te naibii la oparte din fața mea!

Prin Oceanul Pacific trecea un vapor. Unul din pasager îi arată căpitanului că pe o insuliță un

individ zdrențăros tot dă din mâini și sare în sus și în jos: - Cine e tipul ?

- Habar n-am. Dar de câte ori trecem pe aici se bucură nespus...

Iubitul către iubită prin SMS: Draga mea pentru tine aș face orice. Aș trece prin foc, aș străbate șapte mări...

- Oh, ce drăguț! Vii la mine?
- Nu, că plouă.

- Doamnă, arătați superb în această toaletă!

- Nesimțitule, închide ușa !!!